

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 2. kwietnia 1908.

Treść: (M 59—61.) 59. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Opawy do granicy państwa obok Piltsch. — 60. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi z dnia 1. sierpnia 1881., udzielonej dla poruszanej lokomotywą kolei z Vöcklabruck do Kammer, na dziedziców Mirosława de Keissler. — 61. Obwieszczenie, dotyczące zmiany obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. maja 1907., odnoszącego się do koncesjonowania wązkotorowej kolejki elektrycznej z Kemmelbach-Ybbs do Ybbs, z powodu zaprowadzenia ruchu pakunkowego na tej kolejce.

59.

Dokument koncesyjny z dnia 23. marca 1908.

na kolej lokalną z Opawy do granicy państwa obok
Piltsch.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami gminie miasta Opawa koncesyę na budowę i utrzymanie w ruchu kolei poruszanej lokomotywą, która ma być wykonana jako normalnotorowa kolej lokalna od dworca kolei państwowych w Opawie, przy skorzystaniu z częściowej przestrzeni linii Opawa — Karniów c. k. kolei państwowych, przez Katharein aż do granicy państwa obok Piltsch wraz z koleją podjazdową od stacji załadowniczej Katharein do dziedzica fabrycznego opawskiej Spółki akcyjnej rafinerji cukru, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Pod względem połączenia koncesyonowanej kolei z królewsko-pruską siecią kolei żelaznych oraz

uregulowania służby ruchu na tejże obowiązywać będą odnośne postanowienia traktatu państwowego z dnia 9. stycznia 1904., Dz. u. p. Nr. 126., między Austro-Węgrami a Państwem niemieckiem, dotyczącego zaprowadzenia połączenia kolejowego z Opawy do Bauerwitz; koncesyonaryuszka obowiązana jest poddać się tym postanowieniom i obowiązkom, które stąd dla niej wynikną.

§ 2.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 3.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy zaraz na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi, złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. rządu odpowiednią

kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania z winy koncesyonaryuszki można kaucyę uznać za przepadłą.

§ 4.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 5.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowić się mających przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 6.

Budowa koncesyonowanej kolei wykonana będzie według zarządzeń, które Ministerstwo kolei żelaznych wyda w tej mierze, a to pod bezpośredniem kierownictwem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych względnie władzy, wydelegowanej przez nie w tym celu.

Budowa i dostawy oddane będą na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, zestawionych przy stosownym wpływie organów państwowych, a to przy odpowiednim współudziale rządu i o ile możliwości według warunków stosowanych przy budowie kolei państwowych.

§ 7.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanemi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprowadzać lub kazać przeprowadzać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 8.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, z wyłączeniem atoli kosztów nabycia gruntu i które należycie będą udowodnione, żadnych wydatków jakiegobądź rodzaju nie można policzać.

Gdyby po ukończeniu budowy miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można doliczyć kosztą przez to poniesione do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli kosztą będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego, podlegającego zatwierdzeniu rządu.

§ 9.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei, w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupioną kolej, będzie polegało na tem, że państwo wypłaci koncesyonaryuszce w gotówce lub w państwowych zapisach dłużnych kwotę, równającą się kapitałowi zakładowemu, który według planu umorzenia (§ 8.) zalegał będzie w chwili wykupna jako jeszcze nieumorzony.

Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczja bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1 przepisanego, bez dalszej zapłaty własność koncesyonowanej obecnie kolei, wolna od ciężarów, i używanie kolei tej wraz z wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także koleje podjazdowe, będące własnością koncesyonaryuszki.

3. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie tymczasowo obliczoną z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

5. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 3.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, przechodzących na państwo wskutek wykupienia.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie doku-

menty prawne, jakichby do tego celu od niej potrzebował.

§ 10.

Trwanie koncesyi, łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gąśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu pod warunkami, wymienionemi w § 13.

§ 11.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także koleje podjazdowe, stanowiące własność koncesyonaruszki.

§ 12.

Tak wtedy, gdy koncesya niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 9.), zatrzymuje koncesyonaryuszka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 13.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby, pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego.

Derschatta wlr.

60.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. marca 1908.,

dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi z dnia 1. sierpnia 1881., Dz. u. p. Nr. 104., udzielonej dla poruszanej lokomotywą kolei z Vöcklabruck do Kammer, na dziedziców Mirosława de Keissler.

Ponieważ koncesyonaryusz kolei żelaznej z Vöcklabruck do Kammer, stanowiącej przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 1. sierpnia 1881., Dz. u. p. Nr. 104., Mirosław de Keissler zmarł, przeto przenosi się na podstawie Najwyższego upoważnienia prawa i obowiązki co do wymienionej kolei poruszanej lokomotywą, wynikające z koncesyi a uzasadnione na podstawie powyższego dokumentu koncesyjnego, na dziedziców Mirosława de Keissler, a to na Pawła de Keissler i m. Barbarę de Keissler i ustala się je przy tej sposobności odpowiednio do zmienionych stosunków w sposób następujący:

I.

Ruch na kolei, do której odnosi się przeniesienie koncesyi, utrzymywany będzie przez państwo na własny rachunek w ciągu trwania koncesyi, na podstawie umowy co do dzierżawy i ruchu z dnia 27./30. grudnia 1907., zawartej pod warunkiem niniejszego przeniesienia koncesyi.

II.

W miejsce postanowień, dotyczących państwowego wykupna kolei żelaznej z Vöcklabruck do Kammer a zawartych w § 8. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 1. sierpnia 1881., Dz. u. p. Nr. 104., wejdą w moc obowiązującą następne zarządzenia:

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia kolei żelaznej z Vöcklabruck do Kammer w każdym czasie, jednak tylko z początkiem roku kalendarzowego, przy przestrzeganiu następnych postanowień:

1. Zapłata, przypadająca do uiszczenia w razie wykupienia, będzie polegała na płaceniu renty rocznej w wysokości czynszu dzierżawnego w kwocie 30.433 K 32 h, ustanowionego umową z dnia 27./30. grudnia 1907., którą c. k. rząd uiszczać będzie koncesyonaryuszom wymienionej kolei corocznie przez czas trwania koncesyi, a to po poło-

wie dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku, zaś w dniu 31. lipca 1971. tylko *pro rata temporis* w kwocie 2.536 K 11 h.

Rząd zastrzega sobie prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zapłacić koncesyonaryuszom w gotówce lub w państwowych zapisach dłużnych, w miejsce renty rocznej, ustanowionej powyżej, wartość kapitałową rent rocznych, w danym wypadku jeszcze zalegających, zdyskontowaną według stopy po pięć od sta rocznie, licząc odsetki od odsetek.

Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przecięcie z porównania kursów pieniężnych obligacji długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędowo na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

2. Wskutek wykupienia kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za opłatą wynagrodzenia, określonego pod l. 1. bez dalszej opłaty wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także posiadłości gruntowe, nie wciągnięte do księgi kolejowej, tudzież koleje podjazdowe, będące własnością koncesyonaryuszy a łączące się z wymienioną koleją.

3. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie koncesyonaryuszom we formie deklaracji najpóźniej do 15. grudnia bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

a) termin, od którego wykupno następuje;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna, i inne przedmioty majątkowe, które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych również przejść mają na państwo.

4. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 3.), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomych przedmiotach majątkowych, przechodzących na państwo wskutek wykupienia.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich w tym celu jeszcze potrzebowali.

5. Koncesyonaryusze winni równocześnie z oddaniem w posiadanie państwa wymienionych pod l. 2. przedmiotów majątkowych oddać rządowi

wszystkie akta, dokumenty, plany, książki, rachunki i inne zapiski, znajdujące się jeszcze w ich posiadaniu a odnoszące się do budowy tych przedmiotów i ruchu na nich.

Derschatta wlr.

61.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. marca 1908.,

dotyczące zmiany obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. maja 1907., Dz. u. p. Nr. 134., odnoszącego się do koncesjonowania wązkotorowej kolejki elektrycznej z Kemmelbach-Ybbs do

Ybbs, z powodu zaprowadzenia ruchu pakunkowego na tej kolejce.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych zmieniło w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami oraz c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny koncesyę, nadaną gminie miasta Ybbs obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. maja 1907., Dz. u. p. Nr. 134., na budowę i utrzymywanie w ruchu wązkotorowej kolejki elektrycznej, przeznaczonej wyłącznie dla ruchu osobowego, od stacji Kemmelbach-Ybbs na linii Wiedeń — Solnogród c. k. austriackich kolei państwowych do miasta Ybbs, a to w tym kierunku, iż wymieniona kolejka przeznaczona zostaje także do ruchu pakunkowego.

Derschatta wlr.

